

своѧтъ си нόжъ, и ѿѣкалъ десно-
 то оуходо, на єдинъ А҃рхїерейскій слы-
 га. Ала Іисѹсъ сѧ докачилъ до оуходо
 негшво и го иеѹклилъ, и повелѣлъ Пе-
 трѣ да скрытъ ножатъ въ ножницата.
 Насѣтни слѣдъ малко времѧ сѧ раскалъ
 єꙗ, зашо то предалъ Господа Іисѹса,
 и варнѣлъ назадъ тридесѧть тѣхъ сре-
 бренники на А҃рхїерейти и на началь-
 ницыти, и исповѣдалъ предъ тѣхъ
 своєто согрѣшениe, зашо то предалъ
 кровь неповинна: ала ти ѿѣшили: шо
 имамы ніи до това, ты самъ чакъ тре-
 бовало напредъ да си разсвѣжалъ зарадъ това. Тогиа єꙗ си ѿишёлъ ѿ тѣхъ,
 и сѧ оудавилъ сѧ ѿ чашаине, и като
 висѣлъ така на дерево, раскасался през-
 половина, и сѧ излѣла вонъ сичката
 оутроба негшва. А пакъ А҃рхїерейти
 не ѿѣли да положатъ въ церковната
 сокровищница тридесѧть тѣхъ о-
 ныя сребренники, зашо то ти бы-
 ли цѣната на кравта Іисѹса ала
 по приговоратъ на Общество, купи-
 ли съ тѣхъ єдно гранчарско мѣсто,
 зарадъ да погребаватъ тамъ чужден-
 цыти.

Г. Г.
 Аѳк.
 Гл. Кв.
 Г. На.
 Іѡан.
 Гл. ІІ.
 Г. А.
 Мат. о.
 Гл. Кв.
 Г. А.
 Г. А.

Г. є.
 Аѳан.
 Гл. Кв.
 Г. ІІ.
 Мат. о.
 Гл. ІІ.
 Г. С.